

Álláspont - Gyarmat és fokhagyma

2012 június 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

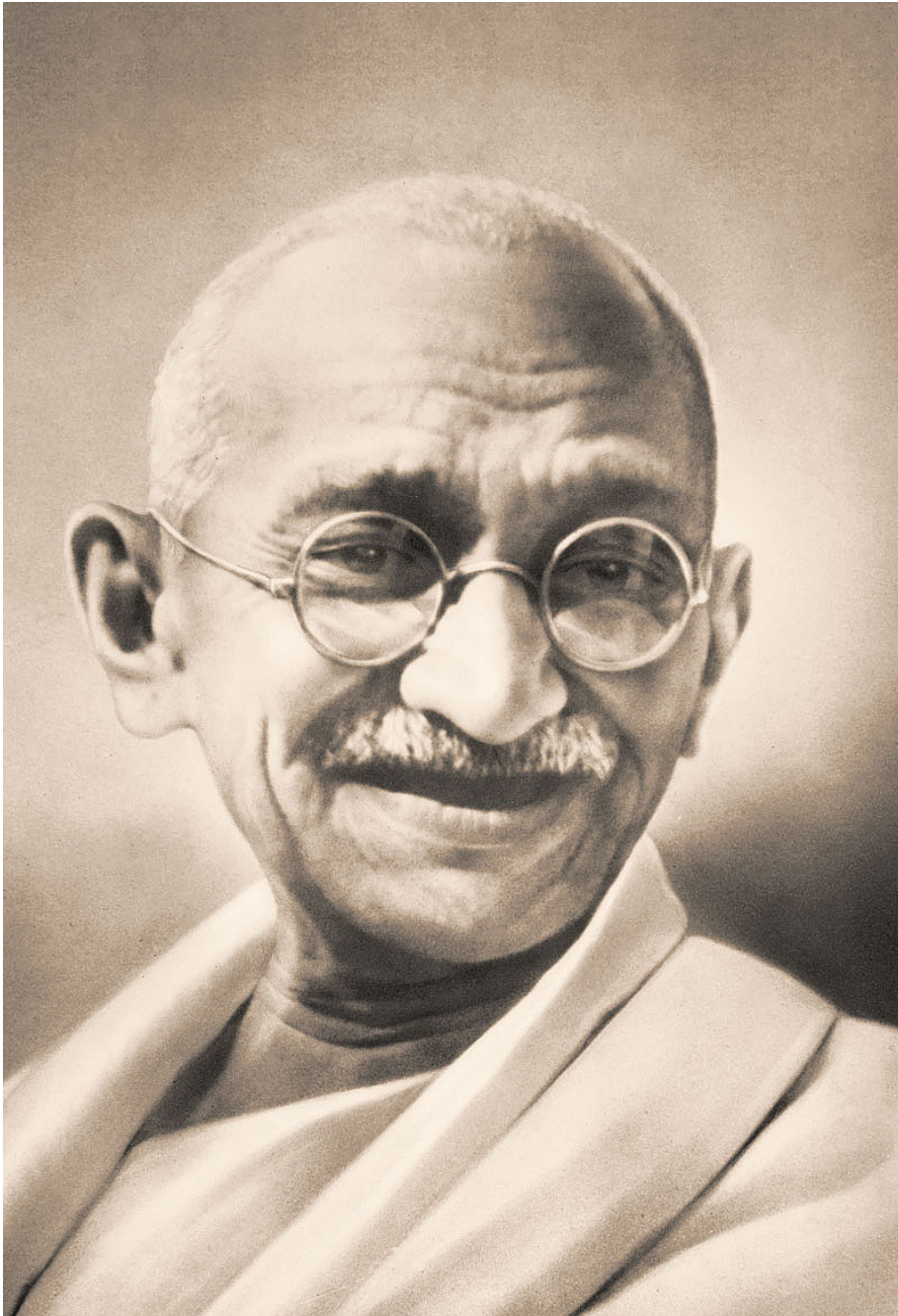
Még nincs értékelve

Mérték

Érdekes megfigyeléseket tehet, aki a f?város környéki települések utcáit járja. Ha benézve a kerítésen konyhakertet lát az udvaron, bizonyos lehet abban, hogy ott kitelepült pestiek laknak. ?k ugyanis nem félnek attól, hogy falusiaknak nézik ?ket.

A helybeliek azonban tartanak ettől, és valami kifordult, hamis, amerikai filmekből vett mintát követve fűvel és tujával ültetik tele a kertjüket (sokan még kosárpalánkot is akasztanak a garázsajtóra), abban a naiv hitben, hogy így fejlett városi emberek, sőt világpolgárok benyomását keltik.

A legkevésbé sem téved, akinek erről India atyja, Mahatma Gandhi jut eszébe. Az 1930-as években India falvait járva Gandhi azt látta, hogy az emberek felhagytak az otthon szövés évezredes hagyományával, és a távoli Angliában készült ruhákat kezdték el vásárolni. Felismerte, hogy a britek immár nem csupán India földjét gyarmatosították, de az emberek lelkét is. A hadseregére már alig volt szükség, India népei önként váltak a gazdag Anglia nyersanyag-termelőivé és késztermék-felvásárló fogyasztóivá, cserében azért a hamis illúzióért, hogy a manchesteri nadrágba és ingbe bújva egy kissé angolnak érezhetik magukat.

Gandhi rájött, hogy ha népét fel akarja emelni, ezt a hamis illúziót szét kell zúznia. Indiának vissza kell találnia önmagához, és ennek a visszatalálásnak a kulcsa a gazdaság. Ezért meghirdette a hagyományos háziszövés újjáélesztésének mozgalmát, maga is jó példával járva elől. Gandhi sem hitte, hogy a falusi, kézzel hajtott szövőszékek hosszú távon versenytársai lesznek a modern ipari termelésnek, de azt pontosan tudta, hogy aki képes a maga erejéből ruházni önmagát, lelkében más emberré válik, belőle, gyerekeiből vagy unokájából hazai vállalkozó is lehet.

Mielőtt Gandhi felnyitotta a szemüket, az indiaiak szégyellték otthon szőtt kelméiből készült ruhájukat – szégyellték indiai voltukat. Két évtized múltán már büszkék voltak rá.

A Pest környéki települések lakóinak többsége szégyelli falusi voltát, és felhagy a konyhakert művelésével, cserébe azért a hamis illúzióért, hogy a nyírt fűvet kertben, a tuják között amerikai kertváros lakójának érezheti magát. A zöldséget, gyümölcsöt pedig a közeli multi-plázában veszi. Almát Olaszországból, sárgarépát Marokkóból, káposztát Ausztriából, fokhagymát Kínából.

Illúziót vásárolni járunk a csillogó plázákba mindnyájan, és a multinacionális kereskedelmi láncok évszázados rutinnal árasztanak el minket ezekkel az amerikai filmek által közvetített illúziókkal. Közben pedig ilyen-olyan menedzserdíjak címén kiszivattyúzzák az országból munkánk gyümölcsét. Már a termelés helyszínének sincs jelentősége, csupán egyetlen cél maradt: hogy másoknak termeljünk és másoktól vásároljunk, elveszítve a kettő közötti hasznot.

„Nem leszünk gyarmat” – hirdette a Magyar Demokrata kezdeményezése nyomán, a lap munkatársai által megszervezett első Békemenet. Ez a kijelentés azonban első sorban önmagunknak szól. Elsőként a lelkünkben kell leszámolnunk azokkal a torz vágyakkal, amelyek hamis minták követésére terelnek minket. Nem arról van szó, hogy mostantól bűnyűt kellene hordanunk, és karikás ostorral durrogtatnunk a Nagykörúton. Hanem arról, hogy megbecsüljük önmagunkat, a saját értékeinket, a saját munkánkat, a saját áruinkat, a saját teljesítményünket.

Nem akarom lebecsülni a paraszti munkát, de egy család számára szükséges fokhagyma megtermesztése nem ördögös dolog, sem különösebben nagy területet, sem rendkívüli erőfeszítést nem igényel. Ha a nemzetközi kereskedelemnek mégis megéri körbehajózni vele a fél világot, és Kínából idehozni, az valami súlyos torzulás biztos jele. Ha a kertés házak lakói plázában veszik a sárgarépát, akkor valami nagy baj van a saját gondolkodásunkkal. Legjobb ideje, hogy változtassunk rajta.

Bencsik Gábor - demokrata.hu

Ajánló